Χ4.20

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙ Η ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ

Ειχα προγραμματισει κάποιο καλλιτεχνικό θέμα για σήμερα, ξαφνικά όμως φαντάστηκα τους αναγνώστες της Κυριακάτικης Χαραυγής. Μερικοί θα ~~xxxxxxxx~~ ρίξουν μιά ματιά στή στήλη καθώς θα ετοιμάζονται για τήν Πορεία Ειρήνης. Κάποιοι άλλοι θα τήν διαβάσουν ίσως μέσα στο λεωφορείο για τή Λάρνακα. Και μερικοί το μεσημεράκι ή το βραδάκι με τα πόδια σε μια λεκάνη νερό, μετά τήν πορεία. Και ξαφνικό το θέμα δέν μου φάνηκε" ασορτί" όπως θα λέγανε και στον κόσμο της μόδας. Σήμερα όλοι περπατάμε...

ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ λοιπόν,φίλοι μου, νάμας, μια παρέα εμείς οι ~~xxxxx~~ χιλιάδες, κάτω απο τόν θερμό μας ήλιο, πλάϊ στη γαλανή θάλασσα. Περπατώντας εν ειρήνη...διαμαρτυρόμενοι εν πορεία...

Απο μιά περιέργεια άνοιξα το βιβλίο τών ρεκόρ για να δώ πότε έγινε ~~xxxxxx~~ διεθνώς η Πρώτη Πορεία Ειρήνης.Δυστυχώς όμως βρήκα μόνο πολεμικές πορείες . Μάλιστα στο λέξη Ειρήνη ~~xxxxxxx

Η τρίτη Πορεία Ειρήνης, έγινε το 1983, από τό Ακρωτήρ στη Δεμεσό. Είχαμε μαζί μας τοτε τον λεβεντόγερο το Μάνο Κατράκη, με την βροντερή αλλα και δακρυσμένη φωνή." Η Κύπρος θα βρεί το δίκιο της αδέλφια..." Παει κι ο λεβέντης μας ο Μάνος κι η Κύπρος ακόμα παλεύει

ΠΕΠΡΑΤΩΝΤΑΣ θυμόμαστε και κάποιες άλλες πορείες. Εκείνη τήν Μεγάλη, του Μαραθώνα, με τον Λαμπράκη να κρατάει μ'ανοιγμένα τα χέρια σάν φτερά τήν λέξη ΕΙΡΗΝΗ. Αυτή η φωτογραφία έμελλε να τον κρατήσει αθάνατο μετά την άγρια και ποταπή δολοφονία του. Είχαμ τήν μοναδική τύχη να βρεθούμε στην Πορεία τής Κηδείας του, μ'εκείνο το ατέλειωτο οργισμένο πλήθος με τις σηκωμένος γροθιές. Εκείνη η πορεία είχε σημάνει αμαρτωλής τήν αρχή του τέλους τής δυναστείας των Γκλύξμπουργκ , που ωστόσο πολύ προσεκτικά και μεθοδικά είχε αντικατασταθεί με τήν τρυφερή φροντίδα τών υπερατλαντικών συμμάχων, με την αδίστακτη δυναστεία της χούντας.

Και στη διάρκεια τής μαύρης δικτατορίας τής χούντας μερικές κηδείες επιφανών ανδρών είχαν δώσει τήν ευκαιρία στο λαό να τίς μετατρέφουν σε πορείες αντίστασης, όπως η κηδεία του Γεώργιου Παπανδρέου και του Γιώργου Σεφέρη και άλλων. Και τέλος φτάσαμε στο Νιόβρη του 1973 με την μεγάλη Πορεία του ελληνικού λαού προς το Πολυτεχνείο.

ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ, πλέει στους φλόους κανείς να ανεβαίνει το μπό του. Μπόθετ να γίνεται ένα με τίς πορείες τών λαών τής γής , του λαού κάθε λες και κατάλύουν πιό τα σύνορα, γίνονται απλώς πορείες τού ανθρώπινου γένους, για την διατήρηση τής ζωής.

ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ. Αυτό το σύνθημα αυτόματα μας ενώνει με δισεκατομύρια ανθρώπους σ'όλη τη γή που εκφράζουνε με τον πιό ειρηνικο τρόπο, με το βάδισμα, τήν αντίσταση τους στην καταστροφή τής ζωής. Στ'αλήθεια, θά ήταν πολύ ενδιαφέρον να μάθουμε ποιός πρωτοσκέφτηκε τίς μαζικές πορείες ειρήνης, και πότε πέγινε η πρώτη πορεία ειρήνης. Ίσως κάπου στήν αρχαια Ελλάδα, οπου οι συγγραφείς έγραφαν έργα με θέμα τήν Ειρήνη και οι γυναίκες δέν δίσταζαν να κάνουν τήν δική τους επανάσταση για χάρη τής ειρήνης. Πάντως ένα είναι βέβαιο. Πώς όσο ο άνθρωπος μπορεί, και όσο ο κίνδυνος τουπολέμου υπάρχει, θα γίνονται πορείες ειρήνης.

Περπατώντας θυμόμαστε κι εκείνες τις υπέροχες πορείες των γυναικών. Την δική μας προς τήν Αμμόχωστο, με φρέσκες ακόμα τις πληγές από το διπλό εγκλημα, [illegible] την άλλη [illegible] πρός το Παρίσι απο όλη την Ευρώπη, την άλλη, οπου συμμετείχε και δική μας αντιπροσωπεία γυναικών, που διάσχισε τήν Ελλάδα και πήγε προς τήν Βουλγαρία... [illegible]